
СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ СЕРГІЯ БОРИСОВИЧА БУЙСЬКИХ

8 березня 2020 р., на 71-му році життя, після тяжкої хвороби, перестало битися серце відомого українського археолога-антикознавця, кандидата історичних наук Сергія Борисовича Буйських.

Сергій Борисович народився 27 липня 1949 р. у м. Курган (РФ). Оскільки його батько був військовослужбовцем, в дитинстві Сергій разом з родиною багато помандрував — вони жили на Уралі, в Сибіру, Москві, Криму і Латвії. 1959 р. його сім'я осіла в Києві і все подальше життя С. Буйських було пов'язане з цим містом. Ще в школі, захопившись археологією Сергій відвідував гурток «Юний археолог» при ІА АН УРСР.

Після закінчення школи С. Буйських у 1966—1971 рр. навчався на історичному факультеті Київського університету ім. Т.Г. Шевченка, де Л. М. Славін відкрив для нього Ольвію. Це унікальне античне місто назавжди стало для Сергія Борисовича невичерпним джерелом наукової та поетичної творчості.

Після навчання в університеті, С. Буйських вступив до аспірантури Інституту археології АН УРСР, яку успішно закінчив у 1974 р. З цього часу Сергій Борисович сумлінно працював в Інституті археології сорока років — спочатку молодшим, потім науковим, згодом старшим науковим співробітником відділу античної археології.

Свою археологічну діяльність Сергій Борисович присвятив вивченню античних держав Північного Причорномор'я (насамперед Ольвії та її хори). Він ретельно досліджував їх фортифікацію та військову справу, історію Нижнього Побужжя римського часу, світогляд та вірування еллінського населення, зокрема культ Ахілла-Понтарха.

Велика наукова спадщина С. Буйських становить кандидатську дисертацію: «Оборонительные сооружения Ольвийского государства первых веков нашей эры» (1984) і 240 наукових праць (1974—2019) з різноманітних питань античної культури, історії та археології Північного Причорномор'я. Особливо від-

значимо п'ять його монографій (особистих і колективних), зокрема «Сельская округа Ольвии» (1989), «Античные поселения Нижнего Побужья» (1990), «Фортификация Ольвийского государства» (1991) і «Der Achilleus-Kult im nördlichen Schwarzmeerraum» (2006).

У сфері польових досліджень на рахунок Сергія Борисовича понад 300 виявлених у розвідках давніх поселень і 20 досліджених ним городищ, поселень та некрополів Ольвійської хори.

Широкою буда організаційна та педагогічна діяльність С. Буйських. Очолюючи у 1972—1984 рр. Раду молодих вчених Інституту археології, він організував п'ять молодіжних наукових конференцій (1974, 1976, 1978, 1981, 1983 рр.) і організував видання семи збірок наукових праць молодих вчених та двох випусків щоквартальника «Археологія». Сергій Борисович багато років співпрацював з МАН, завжди підтримував здібну молодь, що цікавилась археологією. Він не шкодував сил, таланту і часу для підготовки кандидатів наук О. Г. Кузьміщева та М. В. Новіченкової, які, завдячуючи його керівництву, написали і успішно захистили кандидатські дисертації.

Окрім суто наукової діяльності, Сергій Буйських відомий своєю літературною, пе-

редусім, поетичною творчістю. За життя автора вийшло 10 збірок віршів, прози та співаної авторської поезії. Сергій Борисович дуже любив Ольвію і багато його віршів, пісень присвячені саме їй. Неможливо собі уявити Ольвійської експедицію без його пісень на вірші. «Ольвійське братство», «Ольвіянка», «Могутній стародавній град» знайомі і

близькі серцю кожного сучасного ольвіюполіта.

Люди йдуть назавжди тільки тоді, коли йде пам'ять про них... А Сергій Борисович назавжди залишиться в наших серцях, у своїх віршах, піснях, які будуть звучати в Ольвії ще не одне покоління, і звичайно у науці, якій він віддав стільки років свого життя.

*Від імені античного відділу
Інституту археології НАН України
і колективу Ольвійської археологічної експедиції
О. Г. Кузьміщев*